

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Forslagets formål

Forslagets formål er at styrke udviklingen af det grønlandske erhvervsliv. Formålet med forslaget er således at støtte initiativer, der fremmer et bredt, mangfoldigt og selv bærende erhvervsliv, og som kan medvirke til økonomisk vækst for initiativtageren og for samfundet generelt.

Forslaget er en kombination af rammebestemmelser og faste betingelser, der giver mulighed for, at der kan foretages tilpasninger og ændringer efter de behov, der måtte være for at fremme erhvervslivet i et dynamisk samfund.

1.2 Baggrund for forslaget

Der har været behov for at modernisere erhvervsfremmelovgivningen med henblik på bedre, at kunne støtte udviklingen af erhvervslivet indenfor de landbaserede erhverv. Den gældende erhvervsfremmelov, landstingslov nr. 14 af 12. november 2001, som ændret ved landstingslov nr. 10 af 14. november 2004, har til formål at understøtte et bredt og mangfoldigt erhvervsliv. Dette formål videreføres med dette forslag.

Der eksisterer i dag fem forskellige erhvervsfremmeordninger, hvorfra landbaserede erhverv har mulighed for at hente kapital og støtte til udvikling. Ordningerne er ”*Det basale klippekort*”, ”*Innovations- og eksportklippekortet*”, ”*Erhvervsfremmepuljen Nukiiit*”, ”*Tilskud til produktudvikling*”, som finansieres af landskassen, samt ”*Vækstskaution*”, som varetages af Greenland Venture A/S. Med de fem erhvervsfremmeordninger gives erhvervslivet mulighed for at opnå en delvis finansiel støtte fra Selvstyret til alle faser af en erhvervsudvikling.

En dynamisk erhvervsudvikling kræver mulighed for hurtig tilpasning af støtteordningerne. Med forslaget bliver det muligt at prioritere særlige brancher og øremærke puljer til bestemte formål.

Produktudvikling kan være støtte til både iværksættere og allerede etablerede virksomheder og selskaber. Med forslaget udbredes anvendelsesområdet for den gældende ordning til i højere grad at understøtte innovative tiltag.

Den gældende erhvervsfremmelov sonderer mellem de landbaserede erhverv og turismeerhvervet. Med forslaget fjernes denne sondering, da erfaringer fra projekter navnlig i forbindelse med produktudvikling viser, at en sådan er uhensigtsmæssig.

Flere og flere virksomheder kan defineres som både turisme og landbaseret erhverv. De landbaserede erhverv er som gruppe i forvejen defineret bredt ved en uhomogen gruppe af virksomheder inden for eksempelvis handel, industri, service, hotel, restauration, rådgivning og produktion. Dette forslag sonderer derfor ikke længere mellem turismebaseret og andre erhverv.

Naalakkersuisut ønsker med forslaget at fremme erhvervsudvikling bredt. Forslaget er udformet for at kunne støtte en varieret gruppe af erhvervsdrivende - fra enkeltmandsvirksomheder til større selskaber inden for en tilsvarende bred gruppe af brancher.

Med forslaget gives der mulighed for at henlægge den konkrete administration af støtten til et administrationselskab eller til kommunerne. Dette sikrer en fokuseret og borgernær administration.

2. Forslagets hovedpunkter

Forslaget fastlægger de overordnede rammer inden for hvilke, der gives tilsagn om og udbetales støtte inden for den fastsatte bevilling. Forslaget lægger op til, at der alene kan gives støtte til erhvervsprojekter og aktiviteter, der er levedygtige og ud fra almindelige økonomiske betragtninger vil have mulighed for at udvikle sig eller fortsætte virksomheden, såfremt støtte opnås fra Selvstyret.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at have yderligere økonomiske konsekvenser for det offentlige. Tilsagn og udbetaling af støtte gives alene inden for den givne bevilling på de årlige finanslove.

Forslaget indebærer, at Naalakkersuisut kan indgå aftale med en kommunalbestyrelse eller et administrationselskab om administration af tilsagn og udbetaling af støtte. Den gældende landstingslov indeholder en tilsvarende delegationsbemyndigelse, som dog kun omfatter

sagsforberedelse. Endvidere indebærer forslaget, at den hidtidige administrative klageadgang bortfalder.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes at gøre det lettere for erhvervslivet at vurdere, hvilke krav der stilles for ydelse af støtte, samt at forøge muligheden for at give støtte til iværksættere.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for miljø, naturen eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgeren

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring

Forslaget har i perioden 25.06-27.07 været offentliggjort på Selvstyrets høringsportal, og er blevet sendt direkte til: Greenland Venture, Visit Greenland, Greenland Business, KANUKOKA, De kommunale erhvervsforvaltninger, Qeqqata Erhvervsråd, Sermersooq Erhvervsråd, GA, SIK, NUSUKA, Grønlandsbanken, Bank Nordik, Rigsombudet i Grønland, Formandens Departement (bestyrelsessekretariatet) og Departementet for Finansier. . Der er modtaget høringssvar fra følgende: Sisimiut Vandrehjem, Politimesteren i Grønland, Greenland Business A/S, Grønlandsbanken, Grønlands Arbejdsgiverforening, Konkurrencetilsynet, Kommune Kujalleq og SIK.

I det følgende behandles høringssvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes, at høringssvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering.

Sisimiut Vandrehjem:

”Jeg finder det absolut fornuftigt at samle de fire forskellige instanser under et, det må give langt større mulighed for styring og besparelse i unødvendige lønninger.

Der er dog noget som jeg finder uhensigtsmæssigt, og som jeg vil gøre indsigelse overfor. At overlade forvaltningen af erhvervsstøtte til den enkelte kommunes forgodtbefindende kan meget vel give en skævvridning i hvad der gives støtte til.

..

Så jeg vil meget indtrængende bede om det ikke overlades til Qeqqata Kommunian at forvalte erhvervsstøtten, og det bibeholdes i et administrationsselskab under selvstyret, idet kun disse kan fortsætte en upartisk og saglig forvaltning.”

Lovforslagets § 10, stk. 1, hjemler muligheden for, at Naalakkersuisut kan indgå aftale om administration af tilsagn og udbetaling af støtte med kommunalbestyrelsen eller et administrationselskab. Af bemærkningerne fremgår det, at der forventes indgået aftale med et administrationselskab. Der forventes indgået aftale med de enkelte kommunalbestyrelser om administration af klippekortordningen – men ikke øvrige ordninger, der måtte iværksættes efter denne lov.

Politimesteren i Grønland

Anfører vedrørende lovforslagets § 14:

”Som bestemmelsen er formuleret synes kriminallovens § 57 – afgivelse af urigtig erklæring, § 104 – bedrageri og § 61 – dokumentmisbrug i nogen udstrækning også at kriminalisere urigtige, vildledende eller fortielse af oplysninger med henblik på uberettiget støtte (vinding). Det bemærkes i den forbindelse, at der for at kunne straffe for overtrædelse af kriminallovens § 57 og § 61 kræves fortsat, medens § 104 stk. 2 også kriminalisere det groft uagtsomme bedrageri, der medføre et betydeligt formuetab”.

Høringssvaret er en præcisering af de kriminalretslige konsekvenser af lovforslagets sanktionsbestemmelser.

Greenland Business A/S

Høringssvaret indeholder en række ideer til nærmere udmøntning af forskellige konkrete støtteordninger, der måtte blive fastsat i bekendtgørelser i medfør af lovforslaget samt desuden:

”.. vi (skal) .. bemærke, at der i § 1 stk. 2 står: ”Der kan ikke ydes støtte til ren drift”. Vi anbefaler, at der for denne del skal ske en præcisering, således denne bestemmelse indeholder retningslinier og afgrænsning til tiltag og projekter som har karakter af innovation, ej konkurrenceforvridende elementer og i øvrigt som udgangspunktet for oplægget til den nye erhvervfremmeordning omtalte desangående”.

I bemærkningerne til lovforslaget er indarbejdet en præcisering.

Grønlandsbanken

”GrønlandsBANKEN er enig i, at erhvervsstøtte alene skal gives når erhvervsprojektet er dokumenteret levedygtigt og ud fra almindelige økonomiske betragtninger. Der kan således ikke ydes støtte for at ”redde” en virksomhed.

GrønlandsBANKEN finder lovforslagets formål .. yderst relevant for det grønlandske samfund. .. GrønlandsBANKEN vil dog klart opfordre .. til .. kun at lade støtteordningerne bestå af kautioner og garantier.

Lovforslaget forholder sig ikke til problemstillingen om delvist Selvstyrejede virksomheder .. kan modtage støtte på lige fod med 100 % privat ejede virksomheder.

GrønlandsBANKEN finder at der af hensyn til principperne om at imødegå konkurrenceforvridende statsstøtte kunne overvejes at støtte de geografiske områder i Grønland, hvor der er egentlig behov for ”egnsudviklingsstøtte”.

Ligeledes vil det være oplagt at Selvstyret laver et ”opsøgende” arbejde i relation til .. erhvervsområder i relation til eventuelle storskalaprojekter.”

Selvstyret stiller gennem Greenland Venture midler til rådighed for garantistillelse på kommercielle vilkår. Hensigten med dette lovforslag er regulering af mulighederne for støtte i form af egentlige tilskud.

Lovforslagets § 7 giver udelukkende mulighed for støtte til private erhvervsmæssige virksomheder. I bemærkningerne er indarbejdet en præcisering i forhold til delvist offentlige virksomheder.

Regionale prioriteringer sker indenfor rammerne af Den regionale udviklingsstrategi og de dertil knyttede indsatser.

Arbejdet med formidling af kontakter og udvikling af kompetencer omkring storskalaprojekter vil være omfattet af den servicekontrakt, som Naalakkersuisut i medfør af den nye erhvervsfremmestruktur fra januar 2012 vil indgå.

Grønlands Arbejdsgiverforening

”Helt generelt vil GA anbefale, at politiske initiativer af denne slags på et tidligere tidspunkt i den politisk-administrative planlægningsfase inviterer aktører og interessenter, så der kommer en mere mangfoldig erfaring med ind i overvejelserne

”.. forslaget .. synes .. at (have) karakter af en ”teknisk” justering af erhvervsfremmelovgivningen .. uden reel ny politisk substans.

Det er GA’s optattelse, at (forslagets) rammebestemmelser skaber retsusikkerhed. GA skal således opfordre til, at bestemmelserne præciseres i langt højere omfang, alternativt at forslag til bekendtgørelser vedlægges.

Det er GA’s principielle holdning, at der ikke bør gives støtte til erhvervsprojekter .. på velfungerende og konkurrencedygtige markeder, hvorfor dette .. bør fremgår af lovteksten.

Konklusionen bliver derfor, at GA ikke kan tilslutte sig forslaget”.

Naalakkersuisut godkendte i 2011 en ny erhvervsfremmestruktur – der blev udmøntet over finansloven for 2012. Denne lov er et yderligere skridt i implementeringen af den nye erhvervsfremmestruktur. Den nye erhvervsfremmestruktur og dermed dette lovforslag er resultatet af en omfattende proces, hvor interessenterne – herunder Grønlands Arbejdsgiverforening gentagne gange har været inddraget i det forberedende arbejde.

Det er hensigten at konkrete støtteordninger skal hjemles i bekendtgørelser udstedt i henhold til lovforslaget. Grønlands Arbejdsgiverforenings bekymring om ”retsusikkerhed” er derfor ganske ubegrundet.

I forbindelse med støtte til nyetablering og forretningsudvikling er der naturligvis et hensyn at tage til bestående virksomheder, så konkurrenceforvridende offentlig støtte undgås. I bemærkningerne til forslagets § 1 er dette blevet præciseret.

Konkurrencetilsynet

”Konkurrencetilsynet indstille(r), at der (i § 1) foretages en udspecificering af, at den fortsatte eksistens af de private virksomheder, der måtte være på det relevante marked, tænkes ind i vurderingen af merproduktionen.

Konkurrencetilsynet henstille(r), at det klart defineres har der menes med ”udgifter til drift” (§ 1 stk. 2).

(Ligeledes) at det afklares i lovens forarbejder, hvorvidt lån fra offentlige investeringsselskaber (er sidestillet med anden offentlig finansiering i lovens forstand – og dermed uforenlig med støtte efter forslaget).

Konkurrencetilsynet henstille(r), at der sættes klare grænser for størrelsen af det samlede offentlige engagement i den enkelte virksomhed”

Bemærkningerne til forslaget § 1 udbygges således at hensynet til de bestående virksomheder eksplicit fremgår.

Begrebet ”udgifter til drift” præciseres i bemærkningerne.

Efter lovforslaget er lån og garantistillelser fra offentlige investeringsselskaber ikke at sidestille med egentlig støtte. Det er således muligt både at få støtte fra en ordning hjemlet i dette lovforslag og opnå garantistillelser og/eller lån fra et offentligt investeringsselskab.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der sikrer, at højst 50% af et projekts udgifter kan dækkes af støtte. Forslaget indeholder ikke konkret beløbsrammer, sådanne kan udmøntes i forbindelse med fastsættelse af konkrete støtteordninger i bekendtgørelser efter dette forslag.

Kommune Kujalleq

”Indledningsvis vil vi påpege, at vi finder det dybt u hensigtsmæssigt at der foretages høring med svarfrist i juli, hvor politikerne har sommerferie.

Generelt synes vi fra Kommune Kujalleq, at det er skridt i den rigtige retning at barrieren imellem turist og erhvervsdelen fjernes. Det letter sagsbehandlingen da der modtages ansøgere, hvor begge brancher er involveret.

Ligeledes finder vi det hensigtsmæssigt at der kan sættes på særlige brancher med vækstpotentiale.

En anden generel betragtning, som vi synes burde være mere synligt - er den geografiske fordeling af midlerne mellem regionerne.

Det ville være ønskeligt at vide, hvor mange penge den enkelte region har at ”operere med” - og samtidig sikre at nogen af regionerne ikke forfordeles.”

Det er ikke hensigten med dette forslag, at der skal være en særlig regional dimension i fordelingen af erhvervsstøtten. Fordelingen af særlige regionale udviklingsmidler sker i regi af Den regionale udviklingsstrategi.

SIK

”SIK anser det som en fordel, at der ved forslaget åbnes mulighed for at henlægge administrationen af støtte til et administrationsselskab eller til kommunerne.

SIK ønske(r), at der også tages hensyn til fremtidige udviklingsmuligheder, sådan at støtte og rådgivning indbefatter småerhverv.

SIK (ønsker) også, at støttemuligheder med relation til råstofområdet vurderes i lovforslaget (og) kan behandles på lige fod med andre landbaserede erhvervsprojekter.

SIK tilslutter sig lovforslaget”

Råstofområdet er i den nye erhvervsfremmestruktur tilgodeset gennem den servicekontrakt, som Naalakkersuisut snarligt vil indgå. Under denne servicekontrakt vil hensynet til virksomhedernes behov for særlig råstoforienteret rådgivning blive løftet. Egentlig støtte vil kunne ske på linie med øvrige landbaserede erhverv indenfor rammerne af de konkrete erhvervsstøtteordninger.

Finansdepartementet

Lovens titel er: ”Inatsisartutlov nr. xx af xx 2012 om erhvervsstøtte til landbaserede erhverv”. Det ville have en mere dynamisk og positiv klang hvis titlen var: ”Inatsisartutlov nr. xx af xx 2012 om erhvervsfremme i det landbaserede erhverv.”

Den ønskede titelændring er indarbejdet.

Alle høringssvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen opretter en pulje, hvis midler skal udmøntes gennem støtteordninger, der har til formål at styrke det grønlandske erhvervsliv og dermed opnå samfundsøkonomiske gevinster. Heri ligger, at støtte generelt skal bidrage til vækst i erhvervslivet, der kommer hele samfundet til gode ved at give økonomisk vækst, skabe flere arbejdspladser med videre herunder inddrages rimelige hensyn til bestående virksomheder.

Til stk. 2

Ved drift forstås sædvanlige udgifter til løn, løbende indkøb af råvarer, betaling af el, vand, varme med videre.

Bestemmelsen forhindrer således, at der kan gives støtte til ren drift af virksomhed, herunder navnlig at støtten ikke må fungere som finansiering af en virksomhed i økonomiske vanskeligheder. Bestemmelsen sikrer samtidigt, at der ikke kan gives støtte til betaling af eksisterende fordringer.

Til § 2

Til stk. 1

I landstingslov nr. 14 af 12. november 2001 om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv sondres mellem turismeerhvervet og de landbaserede erhverv.

Forslaget medtager turisme i de landbaserede erhverv, hvilket betyder, at turismeerhvervet stadig er omfattet af forslaget.

Begrebet ”de landbaserede erhverv” dækker over en uhomogen gruppe af virksomheder blandt andet inden for følgende brancher: Konsulentbistand, IT, handel herunder detail- og engrosvirksomhed, bygge- og anlæg, virksomhed rettet mod underleverandørvirksomhed indenfor råstofsektoren, service, hotel- og restauration, produktion, oplevelseserhverv med videre. Oprensningen er ikke udtømmende, der kan tænkes andre brancher, som ikke er nævnt her.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver, at der ikke kan opnås støtte i det omfang, at aktiviteten eller formålet er omfattet af støtteordninger efter anden lovgivning herunder landstingslov om erhvervsfremme af fiskeri og fangst eller landstingslov om erhvervsfremme af landbrug.

Bestemmelsen er medtaget for at sikre, at erhvervsprojekter ikke kan modtage støtte fra flere ordninger, og skal ses i sammenhæng med § 7, stk. 3, der undtager projekter eller aktiviteter,

der modtager anden offentlig støtte. Det er meningen at støtte alene skal bidrage til at videreudvikle grønlandsk erhvervsliv, og ikke finansiere driften.

Til § 3

Bestemmelsen angiver et udgangspunkt om, at der kun kan gives støtte til den del af aktiviteten, der foregår i Grønland.

Virksomheden skal ligge i Grønland, og de aktiviteter, der bevilges støtte til, skal produceres her i landet. Dette krav indebærer imidlertid ikke, at der ikke kan hentes konsulentbistand eller at vidensoplæring, eller andet ikke må hentes i udlandet. Det kan eksempelvis være et kursus indenfor området eller anden ekspertbistand, som må købes i udlandet.

Det kan også tænkes, at der skal indkøbes materiale, som indgår i produktionen, og som ikke produceres i Grønland.

Til § 4

Bestemmelsen angiver, at den samlede pulje til støtte, fastsættes på den årlige finanslov. Bevillingen angiver samtidigt den maksimale grænse for udbetaling af støtte, da den årlige bevilling automatisk sætter den øvre grænse for tildeling af støtte. Bestemmelsen medfører, at man ikke har et retskrav på støtte, selvom man i øvrigt måtte opfylde betingelserne herfor.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at støtte gives som et tilsagn om refusion af dokumenterede udgifter i forbindelse med de i nr. 1-4 opregnede formål på baggrund af en ansøgning herom. At der alene udstedes et tilsagn om støtte, skyldes et ønske om at sikre, at støtte anvendes til de formål, som der er søgt midler til.

Den praktiske administration af støtte vil således bestå i, at ansøger indleverer ansøgning om støtte i henhold til forslaget, med de oplysninger som kræves herfor. Ansøgningen vil herefter blive vurderet, og hvis denne kan imødekommes, udstedes et tilsagn om, at støtte kan gives på de anførte vilkår til det godkendte formål. Selve støtten vil først blive udbetalt, når dokumentation for afholdte udgifter er modtaget.

Fælles for nr. 1-4 er, at begreberne skal forstås bredt. Der er således ikke tiltænkt en indskrænkning af mulighederne for at opnå støtte, såfremt dette i øvrigt er i overensstemmelse

med formålet om, at støtten skal styrke grønlandsk erhvervsliv og medføre en samfundsøkonomisk gevinst.

Til stk. 1, nr. 1

Etablering og udvidelse dækker alle former for udgifter i forbindelse med etablering eller udvidelse af virksomheden, f.eks. udgifter til udarbejdelse af budgetter og forretningsplaner, udgifter til etablering af forretningssted, bygninger, nye maskiner med videre

Til stk. 1, nr. 2

Produktions- og konceptudvikling kan være støtte til teknisk udvikling af nye produkter, kommercialisering af koncepter og produktideer, testproduktioner og lignende. Det kan ligeledes være støtte til nye produktionsmetoder og sammenholdt med nr. 1 således også omlægning af produktion, indkøb af nye maskiner med videre.

Til stk. 1, nr. 3

Markedsetablering kan omfatte udgifter i forbindelse med etablering af nye markeder eller nye salgskanaler, ligesom etablering af eksport kan være et eksempel. Der tænkes både på udgifter til markedsundersøgelser og markedsføring i etableringsfasen.

Til stk. 1, nr. 4

Projektering kan være udgifter til design og projektering i forbindelse med større anlægsinvesteringer.

Til stk. 2

Bestemmelsen viderefører den nuværende "klippe-kortsordning", hvor der kan gives tilsagn om et fast maksimum beløb til brug for professionel konsulent bistand, såsom advokat- eller revisorbistand. Bestemmelsen sigter på støtte i form af standardiserede bevillinger - såkaldte klippekort - til klart afgrænsede konsulent ydelser, som den enkelte virksomhed enten køber eksternt eller får leveret gennem kommunale erhvervsrådgivningsenheder eller lignende.

Den gældende klippekortsordning frem til og med 2011 var et fast beløb på 12.500 kr. eller 25.000 kr. til brug for køb af rådgivningsydelser hos henholdsvis advokater og revisorer. Ansøger modtog tilsagn om et fast beløb og rådgivere fremsendte så faktura for ydelserne direkte til departementet. Ordningen udbygges med bestemmelsen til at omfatte konsulenter generelt og ikke kun advokater eller revisorer.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at der i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretslige betingelser om saglighed med videre kan og vil blive stillet vilkår for et tilsagn om støtte. Der

vil således være tale om almindelige vilkår såsom løbetid for tilsagnet, dokumentationskrav, for tilsagnets opretholdelse samt procedure for anmodning om udbetaling af støtte.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål at lette administrationen af ordningen. Ved brug af ensrettede ansøgningskemaer sikres det, at man så vidt muligt modtager alle relevante oplysninger med det samme, og ansøgere kan hurtigt se, hvilke oplysninger de som minimum skal levere. Herved undgås, at der vil skulle sendes flere skrivelser frem og tilbage mellem forvaltningen og ansøger, fordi ikke alle relevante oplysninger var anført i ansøgningen.

Til § 6

Bestemmelsen hjemler, at der kan nedsættes særligt fag- eller branche specifikke puljeordninger som led i en særlig prioritering af netop disse områder.

Der vil således kunne oprettes støtteordninger, hvor der afsættes midler til specifikke brancher. Det kunne eksempelvis være en særlig indsats for at fremme brugen af grønlandske fødevarer, hvor en pulje afsættes til projekter af denne type. Eller det kunne være en pulje til fremme af turisme, design eller andet. Bestemmelsen er tænkt som en fokuseret indsats til et bestemt erhvervsområde.

Til § 7

Til stk. 1

Kun private virksomheder kan opnå støtte efter denne lov. Ved en privat virksomhed forstås en virksomhed, hvor det samlede direkte eller indirekte offentlige ejerskab højst udgør 49 %. Ved vurdering af om et projekt skal tildeles støtte, lægges der vægt på, om det kan sandsynliggøres, at projektet har et erhvervsmæssigt sigte, og at det har til formål at tilvejebringe et overskud over en længere periode. Der stilles således krav om et veldefineret formål med projektet, definition af aftagerkreds eller kundekreds, og en gennemarbejdet tidsplan og budget. Budgettet skal sandsynliggøre den øgning af værdi, som projektet forventes at bringe inden for en given tidsramme. Det vil efter bestemmelsen ikke være muligt at opnå tilskud til enkeltstående projekter, såsom afholdelse af en støttekoncert eller lignende, der ikke har til formål at generere et overskud til virksomheden. Disse må i stedet søge støtte via kulturmidler eller private sponsorer.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at et tilsagn om støtte ikke kan overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning. Bestemmelsen har således til formål at sikre, at støtte alene bliver anvendt i overensstemmelse med formålet.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at der ikke vil kunne ydes støtte til projekter, der allerede modtager støtte eller finansiering med andre offentlige midler. Lån fra eller garantier stillet af offentlige investeringsselskaber betragtes i denne sammenhæng ikke som støtte.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver en opremsning af kriterier, der vil blive lagt til grund for vurdering af en ansøgning. Det er kriterier som, om ansøger har den fornødne sagkundskab til at gennemføre aktiviteten, den fornødne økonomi og om ansøger kan dokumentere at have kompetencer til at gennemføre aktiviteten.

Med faglige kvalifikationer ses på en ansøgers uddannelsesmæssige baggrund, tidligere erfaring med en lignende aktivitet, samt de nødvendige faglige kvalifikationer og kompetencer, som er nødvendige for at kunne gennemføre aktiviteten.

Vedrørende økonomi vurderes det, om en ansøger har tilstrækkeligt med kapital til at kunne gennemføre aktiviteten. Et godt økonomisk fundament vil dog ikke alene kunne begrunde, at et tilsagn om støtte gives.

Med hensyn til ansøgers kompetencer til at kunne gennemføre aktiviteten, spiller ansøgers tanker i forhold til procedure og metode ind. Det vurderes, om ansøger har ledermæssige evner, hvis det drejer sig om en større aktivitet, om ansøger har et fagligt netværk, og hvor realistisk planerne ser ud for gennemførelse af aktiviteten. En ansøgers procedure og tanker i forhold til sikkerhed og miljø og samfundsmæssig bæredygtighed spiller ligeledes en rolle.

Ansøgers mulighed for at skabe arbejdspladser spiller en rolle, da en øgning af beskæftigelsen også øger omsætningen i samfundet.

Til § 8

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at det er et krav for at kunne modtage tilsagn om støtte, at ansøger, hvis denne er en fysisk person, er bosiddende i Grønland, eller hvis der er tale om et selskab, at dette er registreret med hjemsted i Grønland. Det er endvidere et krav, at ansøger er fuldt skattepligtig i Grønland på ansøgningstidspunktet.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at tilsagn om støtte ikke kan gives til fysiske personer eller selskaber, hvor ledende personer i direktionen eller bestyrelsen tidligere er dømt for grovere overtrædelser af skattelovgivningen eller for overtrædelser af bestemmelser om økonomisk

kriminalitet i kriminallov for Grønland eller har væsentlig gæld til det offentlige.

Bestemmelsen er indsat for at sikre, at offentlige midler så vidt muligt ikke misbruges, og det ønskes ikke at støtte personer eller selskaber, der har gæld til det offentlige.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan stille yderligere krav og vilkår til ansøgere om tilsagn og støtte, se også § 5, stk. 3. Disse vil således blive fastsat som vilkår i forbindelse med et tilsagn om støtte. Bestemmelsen hjemler ligeledes, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser herom i bekendtgørelsesform. Det vil således være muligt for at Naalakkersuisut i en bekendtgørelse om eksempelvis en særlig puljeordning til heliskiing, kan stille krav om særlig uddannelse, deltagelse i kurser eller lignende.

Til § 9

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at tilsagnet skal angive det maksimale beløb, som der kan støttes med. Dette beløb fastsættes med udgangspunkt i ansøgningen og det vedlagte budget. At der angives en maksimal størrelse sker dels af hensyn til, at der er en begrænset pulje til fordeling, samt at angivelse af et beløb i tilsagnet vil være en fordel i forbindelse med ansøgers efterfølgende egen finansiering.

2. pkt. angiver, at det er et vilkår for at støtten kan udbetales, at omkostningen kan relateres direkte til det ansøgte projekt, de indsendte fakturaer skal således stemme overens med de i ansøgningen anførte poster i budgettet, og støtte kan således ikke udbetales til udgifter, som tilsagnet ikke dækker, herunder naturligvis helt urelaterede omkostninger såsom private udgifter.

3. pkt. angiver, at udgiften skal være afholdt indenfor den frist, der er givet i tilsagnet. Tidsfristen vil blive fastsat i forhold til den angivne tidsplan.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der højst kan udbetales støtte efter § 5, stk. 1, svarende til 50 % af de samlede dokumenterede udgifter. Bestemmelsen svarer til vilkårene efter de gældende regler om tilskud til produktudvikling. Bestemmelsen er indsat for at sikre, at projekter og aktiviteter ikke finansieres alene med offentlige midler. Det er ikke formålet med ordningen at finansiere projekter eller aktiviteter 100 %.

Sammenholdt med stk 1. betyder dette, at hvis en ansøger har fået tilsagn om støtte med et maksimalt beløb efter stk. 1 på 100.000 kr., og efterfølgende anmoder om refusion for dokumenterede udgifter på 50.000 kr., vil ansøger således kunne få refunderet 25.000 kr.

Bestemmelsen gælder ikke for støtte i henhold til forslaget § 5, stk. 2, hvor der efter praksis gives tilsagn om et mindre, fast beløb til konsulent bistand, der kan anvendes fuldtud.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om støttens størrelse og varighed, og kan således anvendes til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at støtte altid udgør et fast beløb, dog maksimalt 50 % af de dokumenterede udgifter i henhold til forslaget § 9, stk. 2, eller at der for særlige brancher maksimalt kan ske refusion med for eksempel 30% af de samlede dokumenterede udgifter. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler om, hvor længe et tilsagn om støtte er gældende.

Til § 10

Til stk. 1

Bestemmelsen hjemler, at Naalakkersuisut kan indgå aftale med et administrationsselskab eller de enkelte kommunalbestyrelser om administration, tilsagn og udbetaling af støtte.

Administration vil stadig skulle ske på baggrund af dette forslag samt de nærmere regler og vilkår, som Naalakkersuisut har fastsat. Frem til december 2011 har praksis været at det sagsforberedende arbejde er lagt i henholdsvis administrationsselskab og i de kommunale erhvervsforvaltninger. Disse enheder har haft den direkte kontakt med ansøgerne, og vejledt disse i formalia omkring ansøgning og afrapportering. Godkendelse, bevilling og udbetaling af støtte er sket i Departementet for Erhverv. Opgaverne ønskes samlet ét sted, således at sagsbehandlingstiden afkortes, og borgerservicen forbedres. Bestemmelsen forventes anvendt til at udskille administrationen af tilsagn om støtte i henhold til § 5, stk. 1, til et administrationsselskab, mens der forventes indgået aftale med de enkelte kommunalbestyrelser om administration af klippekortsordningen i henhold til § 5, stk. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning samt landstingslov om offentlighed i forvaltningen ligeledes vil gælde for et administrationsselskabs opgaver i henhold til loven. Der vil således gælde de samme regler for et administrationsselskabs varetagelse af opgaver i henhold til forslaget, som vil være gældende for en offentlig forvaltning. Kommuner og kommunalbestyrelser er allerede omfattet af de ovennævnte regler, hvorfor bestemmelsen alene angår administrationsselskabet.

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen angiver, at Naalakkersuisut kan kræve alle oplysninger som skønnes nødvendige til at kunne træffe beslutning om udbetaling af støtte. Med nødvendige oplysninger forstås, at Naalakkersuisut skal have de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere, om støtten vil blive anvendt efter lovens formål og i henhold til de fastsatte vilkår.

Til stk. 2

Bestemmelsen angiver at Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn. Jo større tilskud og dermed formentlig større virksomhed, der er tale om, jo større vil behovet være for at føre et tilsyn.

Til § 12

Til stk. 1

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at træffe afgørelse om bortfald af tilsagn om støtte eller om tilbagebetaling af tilskud. Dette gælder, såfremt personen eller virksomheden uberettiget har modtaget tilsagn om støtte eller fået udbetalt støtte efter forslaget.

Et tilsagn er uberettiget modtaget, hvis modtager handler i strid med betingelser i forslaget, i vilkårene for tilsagn om støtte eller mod regler fastsat i medfør af forslaget.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til de almindelige forvaltningsretlige betingelser for tilbagebetaling, der forudsætter, at modtager har været i ond tro om sin berettigelse hertil.

Til stk. 3

Bestemmelsen angiver at personer eller virksomheder, der har modtaget tilsagn om støtte, har en oplysningspligt over for Naalakkersuisut om væsentlige ændringer i økonomiske og øvrige forhold, der kan have betydning for Naalakkersuisuts vurdering af, om tilsagn om støtte skal bortfalde.

Bestemmelsen angiver en aktiv pligt, og den er begrundet i, at tilsagn om støtte reserveres fra en begrænset pulje, og det anses som urimeligt, såfremt en modtager af tilsagn kan spærre for, at dette beløb reserveres til en berettiget modtager på et tidspunkt, hvor modtager er klar over, at denne ikke vil kunne opfylde betingelserne for at få støtten udbetalt.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver, at tilsagn om støtte automatisk bortfalder i en række tilfælde. Betydningen af dette vil være, at det reservede beløb herefter vil falde tilbage til den samlede pulje og vil kunne reserveres til andre formål.

Fælles for betingelserne er, at disse er objektive og derfor lette at administrere. Bestemmelsen er indsat for at sikre, at formålet med støtte opretholdes. De pågældende omstændigheder vil alle medføre, at virksomheden ikke kan drives videre, og udbetaling af støtte vil derfor være i strid med formålet om at udvikle det grønlandske erhvervsliv.

Til § 13

Bestemmelsen slår fast, at der ikke kan klages over afgørelser i henhold til forslaget. Det vil sige, at et afslag på ansøgning om et tilskud ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Bestemmelsen gælder ligeledes, hvor Kommunalbestyrelsen eller et administrationsselskab har overtaget den faktiske administration.

Bestemmelsen omhandler ikke adgangen til at klage til Ombudsmanden for Inatsisartut, Ombudsmandens virksomhed omfatter alle dele af den offentlige forvaltning under Grønlands Selvstyre og kommunerne. Det er endvidere i § 7, stk. 3, i Inatsisartutlov om Ombudsmanden for Inatsisartut fastsat, at Ombudsmanden har mulighed for at bestemme, at selskaber og institutioner m.v., som ved lov eller administrativ beslutning helt eller delvist inddrages under de regler eller principper, der gælder for den offentlige forvaltning, i samme omfang skal være omfattet af Ombudsmandens virksomhed. Hvis Naalakkersuisut, som ventet, i medfør af bemyndigelsen i § 10, stk. 1, indgår aftale med et administrationsselskab om administration af tilsagn og udbetaling af støtte, vil det pågældende administrationsselskab således – efter Ombudsmandens bestemmelse - kunne være omfattet af Ombudsmandens kompetence.

Forslaget indeholder ikke retskrav, og der er ikke mulighed for at pålægge borgere særlige pligter eller udgifter, hvor der kunne være særlige retssikkerhedsmæssige grunde til at fastlægge en særskilt klageadgang til Naalakkersuisut. Administrationen af ordningerne er vurderet til at være relativt simpel og vil være baseret på en klar instruks samt retningslinier til administrationsselskabet. Det er derfor vurderet, at en særskilt klageadgang alene vil medføre unødige omkostninger og ressourceanvendelse i forvaltningen, uden at der er et retssikkerhedsmæssigt behov herfor.

Borgernes rettigheder er vurderet til at være sikret forsvarligt ved, at Ombudsmanden for Inatsisartut er fuldt kompetent i forhold til administrationen, og at ressortmyndigheden har

mulighed for at gribe ind, såfremt det mod forventning måtte vise sig, at administration ikke forvaltes i overensstemmelse med retningslinierne herfor.

Til § 14

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at det kan medføre foranstaltninger, hvis man angiver forkerte oplysninger eller undlader at afgive oplysninger i en ansøgning om tilsagn til støtte, som man vidste eller burde vide ville have betydning for vurderingen af ansøgningen. Det vil ligeledes kunne medføre foranstaltninger, såfremt man anvender udbetalt støtte i strid med vilkårene herfor.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der i bekendtgørelser, udstedt i medfør af forslaget kan fastsættes sanktionsbestemmelser.

Til stk. 3

Bestemmelsen anfører, at juridiske personer vil kunne foranstaltes efter Kriminallov for Grønland.

Til stk. 4

Bestemmelsen sikrer, at idømte bøder tilfalder Landskassen.

Til § 15

Til stk. 1

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2013.

Til stk. 2

Forslaget erstatter den gældende landstingslov om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv, hvorfor denne foreslås ophævet.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer at forskrifter udstedt med hjemmel i nuværende landstingslov forbliver i kraft, indtil de ophæves.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver at lånetilsagn, garantier eller tilsagn om støtte givet med hjemmel i eller opretholdt med hjemmel i landstingslov om erhvervsfremme inden for turismeerhvervet og landbaserede erhverv fortsat er gældende, men reguleres gennem dette forslag.